KIELECKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

24 listopada **Nr 36.** 1928 roku.

TREŚĆ.

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY.

1.

Rozporządzenie Wojewody Kieleckiego

z dnia 6 października 1928 r.

w sprawie zwalczania i zapobiegania rozpowszechnieniu zarazy i pomoru świń na terenie województwa kieleckiego.

Na podstawie art. 108 pkt. 1 a Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. Ust. R. P. Nr 11, poz. 86), oraz art. art. 16, 26 i 27 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22-go sierpnia 1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 77, poz. 673) i § 357 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 19, poz. 167) wobec szerzenia się zarazy i pomoru świń w powiatach koneckim, miechowskim, opatowskim i radomskim, oraz celem niedopuszczenia do możliwego rozpowszechnienia tych chorób zaraźliwych w powiatach iłżeckim, kozienickim, opoczyńskim pińczowski i sandomierskim, w których to powiatach te choroby zostały już stwierdzone niezależnie od zarządzeń wydanych przez władze administracyjne I instancji, zarządzam co następuje:

§ 1. Zabrania się odbywania pokazów, targów, jak również i przetargów na świnie, z wyjątkiem targów na świnie rzeźne, a przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w zagrodach niezarażonych, w następujących gminach i miejscowościach: w miastach Końskich i Skarżysko-Kamienna i gminach Chlewiska, Borkowice i Ruda Maleniecka pow. koneckiego; w gminie Krzyżanowice pow. iłżeckiego; w gminach Rozniszew i Trzebień pow. kozienickiego; w mieście Słomnikach i gminach Niedźwiedź i Michałowice pow. miechowskiego; w mieście Opatowie i gminach Opatów, Juljanów, Ćmielów, Lasocin, Iwaniska i Ożarów pow. opatowskiego; w gminie Skrzyńsko pow. opoczyńskiego; w gm. Boszczynek, Dobiesławice pow. pińczowskiego; w m. Radomiu i w gminach Radom, Zakrzów, Radzanów, Kozłów, Orońsk, Wieniawa i Jedlińsk pow. radomskiego, w m. Zawichoście i gm. Lipnik pow. sandomierskiego.

§ 2. Zabrania się wyprowadzania (wypędzania, wywożenia) trzody chlewnej z miejscowości zapowietrzonych.

Starosta może zezwolić na wyjątki w zastosowaniu do świń podejrzanych o zarażenie się, celem natychmiastowego uboju pod warunkami ścisłego przestrzegania przepisów §§ 353 i 354 Rozp. Min. Roln. z dn. 9 I 1928 r.

§ 3. W miejscowościach zarażonych i zagrożonych zabrania się przepędzania trzody chlewnej i zatrzymywania się z trzodą, przewożoną na wozach.

§ 4. Zabrania się w zapowietrzonych gminach wypędzania świń na wspólne pastwiska. Na wyjątki może zezwolić Starosta.

§ 5. W zarażonych miejscowościach kastracje świń mogą wykonywać tylko lekarze weterynaryjni.

§ 6. Skupywanie świń w zarażonych gminach sposobem domokrążnym jest wzbronione.

§ 7. Przy drogach na granicy zarażonych miejscowości należy umieścić tablice z wyraźnym napisem: zaraza świń lub pomór świń.

§ 8. Zabrania się wywozu trzody chlewnej zagranicę z zapowietrzonych gmin. — W tym celu Urzędy upoważnione do wydawania świadectw pochodzenia winny robić odnośne adnotacje na wydawanych świadectwach pochodzenia.

§ 9. Winni przekroczenia tego rozporządzenia karani będą na zasadzie postanowień art. 98 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 77, poz. 673) w drodze adminstracyjnej, aresztem do 6 tygodni lub grzywną do 1000 zł. Kary aresztu i grzywny mogą być wymierzone łącznie.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Kieleckim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda: *Wł. Korsak.*

2.

Ogłoszenie Wojewody Kieleckiego

z dnia 15 listopada 1928 r. L. Pr. 6649.

o sposobie nadania Medalu Pamiątkowego za wojnę w latach 1918—1921.

Po myśli § 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 21-go października 1928 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Ministrem Sprawiedliwości o sposobie nadania Medalu Pamiątkowego Za Wojnę 1918—1921, ogłaszam poniżej Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 września 1928 r. o Medalu Pamiątkowym Za Wojnę 1918 — 1921, oraz postanowienia zawarte w §§ 1, 2 i 4 powołanego rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych.

Wojewoda: *Wł. Korsak.*

A. Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 21-go września 1928 r.

o Medalu Pamiątkowym Za Wojnę 1918—1921.

Na podstawie art. 18 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. (Dz. Pr. Nr 1, poz. 1) zarządza się co następuje:

§ 1. W celu przekazania pamięci potomnych wysiłku Narodu o utrwalenie niepodległości i zabezpieczenie granic Ojczyzny w wojnie 1918—1921 roku ustanawia się Medal Pamiątkowy Za Wojnę 1918—1921.

§ 2. Medal o średnicy 35 mm. wybity w bronzie posiada: na stronie prawej wizerunek orła państwowego z krzyżem orderu wojskowego „Virtuti Militari“, zawieszonym na wstędze na szyji, po bokach daty 1918—1921; na stronie odwrotnej w wieńcu

dębowym dwuwierszowy napis: „Polska Swemu Obrońcy“.

Medal noszony jest na lewej piersi po Medalu za Ratowanie Ginących, a przed orderami i odznaczeniami zagranicznemi oraz przed innymi medalami polskimi, na wstążce z mory szerokości 37 mm. Środek wstążki stanowi pionowy pas niebieski koloru wstążki orderu „Virtuti Militari“ szerokości 13 mm., po bokach tego pasa biegną pionowe paski symetrycznie rozmieszczone w następującym porządku: najbliżej czarny pasek szerokości 2 mm., następnie biały, szerokości 2 mm., poczem amarantowy koloru wstążki „Krzyża Walecznych“ szerokości 5 mm., w końcu biały szerokości 2 mm. Wstążka obramowana jest z obu stron paskiem koloru niebieskiego.

§ 3. Prawo otrzymania Medalu służy tym, którzy w okresie od 1 listopada 1918 r. do 18 marca 1921 roku:

a) jako żołnierze:

1) polegli lub byli ranni bez względu na czas trwania ich służby,

2) zmarli skutkiem choroby nabytej w polu, lub z powodu niesienia rannym i chorym żołnierzom pomocy sanitarnej bez względu na czas trwania ich służby,

3) conajmniej przez trzy miesiące pełnili służbę w formacjach linjowych w polu, względnie jako ochotnicy po wezwaniu Rady Obrony Państwa z dnia 3 lipca 1920 r. pełnili służbę w formacjach linjowych w polu przynajmniej przez dwa miesiące,

4) conajmniej przez pięć miesięcy pełnili służbę czynną;

b) jako osoby cywilne:

1) współdziałając (ochotniczo lub w wykonaniu swego obowiązku służbowego) z wojskiem w polu, polegli lub byli ranni bez względu na czas trwania ich służby,

2) zmarli skutkiem choroby, nabytej przy współdziałaniu z wojskiem w polu, lub z powodu niesienia żołnierzom pomocy sanitarnej, bez względu na czas trwania ich służby,

3) conajmniej przez pięć miesięcy współdziałali z wojskiem w polu, względnie nieśli żołnierzom w polu pomoc sanitarną lub duchową,

4) conajmniej przez dziewięć miesięcy nieśli pomoc sanitarną żołnierzom w kraju, względnie współdziałali z wojskiem w kraju w zabezpieczeniu mienia wojskowego;

c) jako cudzoziemcy współdziałali z wojskiem polskiem w polu.

§ 4. Osoby, którym prawo Medalu zostało przyznane, nabywają Medal na koszt własny.

§ 5. Medal będzie wybity przez Mennicę Państwową.

§ 6. Prawo przyznawania Medalu przysługuje Ministrowi Spraw Wojskowych, który uprawnienia swoje może przelać na władze mu podległe.

§ 7. Prawo do Medalu tracą uprawnieni do posiadania go w wypadkach, w których wedle obowiązujących ustaw karnych wskutek skazania karnosądowego następuje utrata orderów i odznaczeń.

Osobom, którym wedle obowiązujących ustaw karnych nie mogą być przez czas trwania skutków karno-sądowego skazania nadane ordery i odznaczenia, nie może być przyznany Medal przed ustaniem tych skutków.

§ 8. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel.*
Kierownik Min. Spraw Wojsk.: *Daniel Konarzewski.*

B. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych

z dnia 21 października 1928 roku

wydane w porozumieniu z Min. Spraw Wewnętrznych oraz z Min. Sprawiedliwości o sposobie nadania Medalu Pamiątkowego Za Wojnę 1918 — 1921.

§ 1. Prawo do Medalu przyznają:

A. Osobom wojskowym w służbie czynnej:

a) przynależnym służbowo do formacyj, podległych dowódcom dywizyj — dowódcy dywizyj;

b) przynależnym służbowo do dowództw okręgów korpusów i formacyj podległych dowódcom okręgów korpusów, a nie podpadających pod punkt a) — dowódcy okręgów korpusów;

c) przynależnym służbowo do Ministerstwa Spraw Wojskowych i instytucyj Ministerstwu Spraw Wojskowych bezpośrednio podległych — szefowie poszczególnych departamentów (organów równorzędnych) względnie szefowie wymienionych instytucyj o uprawnieniach dowódców dywizyj; przynależnym służbowo do instytucyj, które w skład Ministerstwa Spraw Wojskowych nie wchodzą — szefowie tych instytucyj o uprawnieniach dowódców dywizyj; o ile szef danej instytucji nie posiada uprawnień dowódcy dywizji, prawo do Medalu przyznaje następny z kolei przełożony, posiadający uprawnienia dowódcy dywizji;

d) dowódcom i szefom, którzy podlegają bezpośrednio Ministrowi Spraw Wojskowych — Minister Spraw Wojskowych.

B. Osobom wojskowym w stanie nieczynnym — szef Biura Personalnego Ministerstwa Spraw Wojskowych;

C. Osobom wojskowym w rezerwie, pospolitem ruszeniu i w stanie spoczynku — dowódcy okręgów korpusów, właściwi dla tych osób według ich przy-

należności do Powiatowej Komendy Uzupełnień (P. K. U.);

D. Osobom, które nie pozostają w żadnym stosunku do powszechnego obowiązku wojskowego, zamieszkałym w kraju — dowódcy tych okręgów korpusów, na obszarze których osoby te mają miejsce zamieszkania; zamieszkałym zagranicą oraz cudzoziemcom Szef Biura Personalnego Ministerstwa Spraw Wojskowych.

§. 2. Celem uzyskania prawa do Medalu należy przedłożyć dokumenty lub uwierzytelnione odpisy, stwierdzające, że petent odpowiada jednemu z warunków, przewidzianych w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów.

Osobom wymienionym w pkt. A. § 1 niniejszego rozporządzenia zostaje przyznane prawo do Medalu na podstawie dokumentów ewidencyjnych; osobom wymienionym pkt. C. § 1 właściwe Powiatowe Komendy Uzupełnień wystawiają na podstawie wniesionych do tychże Komend próśb zaświadczenia, stwierdzające posiadanie warunków i przesyłają je do dowództwa danego okręgu korpusu; osoby wymienione w pkt B. i D. § 1, wnoszą prośby z potrzebnymi załącznikami do Biura Personalnego Ministerstwa Spraw Wojskowych, względnie do dowództwa właściwego okręgu korpusu.

§ 4. Nadanie Medalu należy ogłosić w pierwszym rozkazie dziennym każdego miesiąca, przyczem lista osób, którym Medal został nadany, winna zawierać nazwiska w porządku alfabetycznym z wymienieniem przynależności służbowej, względnie miejsca zamieszkania.

Nadanie Medalu ogłasza dowódca dywizji w rozkazie dywizyjnym, dowódca okręgu korpusu w rozkazie dowództwa okręgu korpusu, szefowie wymienieni w pkt c. i d. § 1 w rozkazie dziennym Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Nadanie Medalu stwierdzają w legitymacjach oficerów względnie w książeczkach wojskowych władze uprawnione do wystawiania legitymacyj, względnie książeczek wojskowych, podając nazwę medalu, władzę nadającą, numer i datę rozkazu. Osobom, które nie posiadają legitymacyj, ani książeczki wojskowej, należy wystawić osobne zaświadczenie według wzoru Nr 1.

Wzór Nr 1.

Dowództwo ....

L. ....

.... dnia .... 192 r.

Stwierdzam, że (nazwisko i imię) nadany został Medal pamiątkowy za wojnę 1918—1921 rozkazem D-wa ....

Nr .... z dnia ....

Pieczęć: Podpis:

3.

Zarządzenie Wojewody Kieleckiego

z dnia 26-go października 1928 roku Nr II-9079

w sprawie ograniczenia ruchu przez mosty Nr 71/I i 72/I na drodze państwowej Nr 13 (trakt krakowski) na rzece Pilicy pod Białobrzegami, w p. radomskim.

Na zasadzie § 33 Rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 r. regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. Ust. R. P. Nr 61 z 1924 r., poz. 611) zarządzam aż do odwołania:

I. przez most Nr 72/I:

a) zabrania się przejazdu pojazdów o wadze ponad 5 (pięć) tonn (ciężar wozu łącznie z naładunkiem),

b) wszystkte autobusy (bez względu na ciężar) winny zatrzymywać się przed mostem, podróżni powinni wysiadać i przechodzić pieszo przez most, a autobusy przejeżdżać próżne,

c) zabrania się jazdy z chyżością ponad 6 km. na godzinę (i to wszelkich pojazdów bez względu na ich rodzaj i wagę),

d) zabrania się równoczesnego przejazdu przez most kilku pojazdów (żaden pojazd, nie może wjeżdżać na most, dopóki na nim znajduje się inny jakikolwiek pojazd).

II. przez most Nr 71/I:

e) zabrania się przejazdu pojazdów o wadze ponad 8 (osiem) tonn (ciężar wozu łącznie z naładunkiem),

f) jak I. c,

g) jak I, d.

Za Wojewodę: *Krug*,
Dyr. Robót Publ.

4.

Zarządzenie Wojewody Kieleckiego

z dnia 7 listopada 1928 r. L. Wt. 1271/12

do P. P. Starostów powiatowych w Końskich, Opatowie i Radomiu

w sprawie badania transportów trzody chlewnej na stacjach kolejowych na terenie powiatów: koneckiego, miechowskiego, opatowskiego i radomskiego

Ze względu na obecny stan pomoru i zarazy świń na terenie tut. Województwa i na podstawie reskryptu Ministerstwa Rolnictwa z dnia 29 IX 1928 r. Nr 6376-W-II i w ślad mego zarządzenia z dnia 6 X 1928 r. L. Wt. 1190-6 zarządzam aż do odwołania badanie przez lekarzy wet. trzody chlewnej w obrocie wewnętrznym w kraju przy załadowaniu na stacjach kolejowych, położonych na terenach powiatów: koneckiego, opatowskiego i radomskiego.

O powyższem zakomunikuje Pan Starosta odnośnym lekarzom weterynaryjnym do wykonania oraz poda

do wiadomości kupcom trzody i osobom zainteresowanym w porządku praktykowanym na terenie tamtejszego powiatu.

Wojewoda: *Korsak.*

5.

Zawiadomienie Wojewody Kieleckiego

z dnia 8 listopada 1928 r. L. Wt. 1337-5

do wszystkich P. P. Starostów powiatowych w sprawie pomoru i zarazy świń na obszarze powiatów: koneckiego, opatowskiego i radomskiego.

W ślad tut. reskryptu z dnia 7 XI 1928 roku L. Wt. 1271-12 wystosowanego do Panów Starostów Powiatowych w Końskich, Opatowie i Radomiu w sprawie oznaczonej w nagłówku wyjaśniam na podstawie reskryptu Ministerstwa Rolnictwa z dnia 24 X 1928 r. Nr 6975-W-II, że jednocześnie z wprowadzeniem obowiązkowego badania przez powiat. i upoważnionych lekarzy wet. transportów trzody chlewnej na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych, położonych na terenie powiatów: koneckiego, opatowskiego i radomskiego dla obrotu wewnątrz kraju, temsamem został wstrzymany, aż do odwołania z wymienionych powiatów wywóz trzody chlewnej zagranicę, co proszę przyjąć do wiadomości i wykonania.

Wojewoda: w z. *Dr Kroebl.*

6.

OKÓLNIK Nr 95

Wojewody Kieleckiego z dnia 11 września 1928 r. L. Sm. 2581/1 w sprawie wzajemnego stosunku związków komunalnych i władz nadzorczych nad niemi, oraz postępowania tych władz w stosunku do samorządu.

Do Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych województwa kieleckiego.

Do wiadomości p. Ministra Spraw Wewnętrznych doszły skargi, iż wzajemny stosunek związków komunalnych i podległych Ministerstwu Spraw Wewnętrznych władz nadzorczych nad niemi niezawsze układa się według zasad wyłuszczonych w okólniku z dnia 25 lutego 1927 r. Nr 48 SF. 1062-27 udzielonym PP. Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych okólnikiem Urzędu Wojewódzkiego Nr 46 z dnia 11-go marca 1927 r. L. Sm. 1638, a w szczególności, że postępowanie Władz Nadzorczych w stosunku do samorządu bywa często niezgodne z zasadami wyrażonemi w przytoczonym powyżej okólniku Min. Spr. Wewn.

Ponieważ do ścisłego stosowania w praktyce powyższego okólnika przykłada p. Minister dużą wagę, przeto stosownie do reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1928 r. N. S. F. 2426/1/28 (okóln. Nr 107) przypominam PP. Przewodniczącym treść okólnika Min. Spraw Wewn. Nr 48 z dnia 25 II 1927 r. N. SF. 1062/27, a zarazem polecam stosować się ściśle do zasad wyrażonych w tymże okólniku.

Wojewoda: *Wł. Korsak.*

7.

OKÓLNIK Nr 96

Wojewody Kieleckiego z dnia 24 września 1928 r. L. Ad. 10028 w sprawie zakazu wypieku chleba pszenno-żytniego i zakazu przemiału żyta na mąkę o typie wyższym aniżeli 70%.

Do wszystkich Panów Starostów województwa kieleckiego.

Z dniem 26 września 1928 r. weszło w życie Rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 września 1928 r. Dz. Ust. Nr 83, poz. 730 o zakazie wypieku chleba pszenno żytniego, oraz z dniem 19 X 1928 r. weszło w życie Rozp. Min. Spraw Wewn. z dnia 14 IX 1928 r. Dz. Ust. Nr 83, poz. 731 o zakazie przemiału żyta na mąkę o typie wyższym aniżeli 70 procentowy wyciąg z ziarna oczyszczonego uprzednio z obcych domieszek. W związku z powyższem na zasadzie art. 10 Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 III 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku Dz. Ust. Nr 36, poz. 343 polecam Panom Starostom wykonywać ścisły nadzór nad młynami i piekarniami tak, aby wydane przez Min. Spraw Wewn. zakazy były ściśle przestrzegane. Winnych przekroczenia wspomnianych na wstępie rozporządzeń należy pociągać do odpowiedzialności karnej po myśli art. 4 i 5 Rozp. Prez. Rz. z dnia 31 VIII 1926 r. (Dz. Ust. Nr 91, poz. 527).

Wojewoda: w z. *Dr Kroebl.*

8.

OKÓLNIK Nr 97

Wojewody Kieleckiego (Dyrekcji Robót Publiczn.) z dnia 24 września 1928 r. Nr III-3175/28 w sprawie dozorców domowych w gmachach państwowych.

Do wszystkich urzędów i instytucji administrujących budynkami państwowemi z tytułu użytkowania tychże nieruchomości, oraz do pp. intendentów domów państwowych.

Delegaci kół związku niższych funkcjonarjuszów państwowych wnieśli 21 VIII 1928 r. prośbę, aby wo-

bec tego faktu iż dozorcy domowi w domach rządowych nie są rozporządzeniem Rady Ministrów zaszeregowani w poczet niższych funkcjonarjuszów państwowych, stosowano do nich właściwe, lokalnie obowiązujące zbiorowe umowy. W szczególności proszą petenci, aby zakwalifikowanie domów do poszczególnych klas (co stanowi podstawę norm wynagrodzenia dozorców domowych) odbywało się w taki sam sposób jak domów prywatnych, a nie jednostronnie przez Urząd Wojew. (Dyrekcję Robót Publicznych), względnie przez zainteresowane urzędy.

Ministerstwo Robót Publicznych uważa wyrażone życzenie za zgodne z intencjami Ministerstwa Robót Publicznych i reskryptem z dnia 4-go września b. r. L. I. Os. 2724/28 poleca do powyższego stosować się zwracając równocześnie uwagę, iż umowy służbowe z dozorcami domów (posesji) nie powinny być zawierane w formie umowy opartej na normalnym wzorze, przeznaczonym dla kontraktowych pracowników, przyjętych w miejsce funkcjonarjuszów państwowych. O ile zatem tego rodzaju umowy już istnieją, należy je zlikwidować.

Urząd Wojewódzki podaje powyższe do wiadomości i zastosowania się.

Za Wojewodę: *Krug.*

9.

OKÓLNIK Nr 98.

Wojewody Kieleckiego (Dyrekcji Robót Publiczn.) z dnia 25 września 1928 r. Nr III-2191 28.

Do wszystkich Wydziałów Powiatowych i Magistratów miast wydzielonych woj. kieleckiego.

W numerze 23 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej ogłoszone zostało rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 roku o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli.

I. W myśl art. 418 tego rozporządzenia jego część pierwsza regulująca sprawę zabudowania osiedli, weszła w życie z dniem ogłoszenia, mianowicie w dniu 5 marca b. roku. W części tej zawarte są przepisy: 1) o planach zabudowania, 2) o parcelacji terenów budowlanych, 3) o scaleniu działek budowlanych i 4) o przekształceniu działek, zabudowanych wadliwie.

Ad 1. Rzecz oczywista, że wejście w życie nowych przepisów o planach zabudowania nie powoduje nieważności aktów prawnych, dotyczących planów zabudowania, a dokonanych przez właściwe władze na podstawie przepisów dotychczasowych.

Przedewszystkiem więc pozostają w mocy te sporządzone plany zabudowania osiedli, które zostały uż zatwierdzone przez właściwe władze, względnie uprawomocniły się. Natomiast o ile zachodzi potrzeba wprowadzenia zmian w prawomocnych planach, zmiany takie mogą być dokonywane w myśl art. 51 nowego prawa budowlanego jedynie w trybie, przewidzianym w art. art. 21—38.

Również pozostają w mocy te akty prawne, dotyczące planów zabudowania, znajdujących się w toku sporządzenia, które zostały dokonane przez władze, powołane do takich samych czynności również obecnie.

Gdy więc np. zapadła uchwała rady miejskiej, aprobująca plan zabudowania w myśl p. 3 p. a (rozporządzenia z dnia 29 listopada 1916 r. o planach zabudowy (Dz. R. G. G. W. Nr 58) i art. 21 p, 13 dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o samorządzie miejskim (Dz. P. P. P. Nr 13, poz. 140), wówczas nie zachodzi potrzeba ponownego uchwalenia planu zabudowania w myśl art. 29 powołanego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej. W dalszym dopiero toku postępowania nieukończonego, należy stosować przepisy omawianego rozporządzenia.

Natomiast, gdyby zdarzyły się takie wypadki niezakończonego postępowania w sprawach planów zabudowania, że sporządziły lub uchwaliły te plany władze obecnie do tego niepowołane, a co mogło mieć miejsce w miejscowościach wiejskich na obszarze b. zaboru rosyjskiego, wówczas powinno być przeprowadzone nanowo całkowite postępowanie, przewidziane w art. 21—37 omawianego rozporządzenia. Rzecz oczywista, że w tym wypadku nie zachodzi potrzeba sporządzania nowego operatu technicznego planu zabudowania, o ile taki operat opracowany już został.

W związku ze sporządzeniem planów zabudowania należy mieć na uwadze, że według rozporządzenia z dnia 16 lutego 1928 roku, nie można odmówić pozwolenia na budowę, jako nieodpowiadającą planowi zabudowania, jeżeli ten plan znajduje się dopiero w toku sporządzania.

O ile jednak projektowana budowa mogłaby uniemożliwić urzeczywistnienia zamierzeń regulacyjnych, lub spowodować znaczne trudności w urzeczywistnienu tych zamierzeń, właściwe władze mogą zawiesić rozpatrzenie prośby o pozwolenie na budowę w trybie, przewidzianym w art. 39 - 42 rozporządzenia, do czasu uprawomocnienia się planu zabudowania, jednak na okres naogół nie dłuższy od 2-ch lat.

Ad 2. Co do przepisów o parcelacji terenów budowlanych (art. 52—67 rozporządzenia) zauważa się, co następuje:

Za tereny budowlane, na których podział potrzebne jest uzyskanie pozwolenia w myśl art. 53 omawianego rozporządzenia uważa się w miastach tereny potraktowane jako budowlane, w prawomocnym planie zabudowania, w braku zaś takiego planu te tereny, które uzna za budowlane uchwalający organ gminy. To też, o ile pewne miasta, albo dzielnice

miast nie posiadają prawomocnych planów zabudowania, konieczne jest powzięcie przez organa uchwalające tych miast uchwał, ustalających, które mianowicie tereny należy uważać za budowlane, czyli uchwał, określających granice terenów budowlanych w danych miastach.

Orzeczenie władz w sprawach parcelacji terenów budowlanych wszczętych przed wejściem w życie omawianego rozporządzenia, lecz przed tą datą niezakończonych, powinny być oparte na art. 57 rozporządzenia i powinny uwzględniać wymogi, zawarte w art. 53—56. Z tego jednak nie wypływa, ażeby postępowanie, poprzedzające udzielenie pozwolenia na parcelację tam, gdzie takie postępowanie było szczegółowo unormowane specjalnemi przepisami, miało być przeprowadzone powtórnie. W razie, gdy jest konieczne urządzenie nowych ulic na terenie, podlegającym parcelacji, ulice takie wprawdzie mogą być przewidziane w planie parcelacji, jednak przed przystąpieniem do ich urządzenia powinny być sporządzone plany zabudowania w myśl art. 7—37 rozporządzenia. Urządzenie zaś tych ulic po uprawomocnieniu się planu zabudowania, może być dokonane zarówno przez gminę, z ewentualnem przełożeniem na parcelującego, względnie na osoby, które nabyły parcele, kosztów ich urządzenia (art. 174 rozporządzenia), albo przez interesowanych, w sposób przewidziany w art. 64—67 rozporządzenia. Nadmienia się przytem, że plany zabudowania w myśl art. 9 p. c. rozporzędzenia mogą być sporządzane nawet dla poszczególnych ulic, o ile idzie o otwarcie nowych ulic, bez sporządzenia planu zabudowania całego miasta albo większej jego części. W razie gdy zachodzi potrzeba sporządzenia planu zabudowania terenu, którego dotyczy zgłoszony plan parcelacji, właściwe władze mogą zawiesić rozpatrzenie tego planu na okres conajwyżej 2-ch lat. O ile w tym terminie plan zabudowania uprawomocni się, postanowienia planu zabudowania w pozwoleniu na parcelację powinny być uwzględnione, a mianowicie: parcelacja nie może dotyczyć tych części terenu, które są przeznaczone na cele wyszczególnione w art. 10 p. 1 lit. a) i c) i w art. 11 p. a) rozporządzenia z 16 lutego 1928 r. (art. 46, 58). Gdyby natomiast plan zabudowania w terminie 2-ch lat nie uprawomocnił się, plan parcelacji powinien być rozpatrzony i odmowa zatwierdzenia tego planu nie może nastąpić z powodu nieuprawomocnienia się planu zabudowania.

Ad 3 i 4. Przepisy o scaleniu działek budowlanych (art. 68—143) i o przekształceniu działek zabudowanych wadliwie (art. 144—170), regulują sprawy, które dotychczas nie były uregulowane i dają możność zarówno zapobieżenia wadliwemu zabudowaniu osiedli w przyszłości jak i doprowadzenia do stanu należytego dzielnic, zabudowanych wadliwie.

II. Część II rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli, zawierająca przepisy policyjno-budowlane, weszła w życie w trzy miesiące po ogłoszeniu, mianowicie w dniu 5 czerwca 1928 r. z wyjątkiem przepisów o kierowaniu robotami budowlanemi i sporządzaniu projektów (planów) art. 358—371 w odniesieniu do b. dzielnicy pruskiej, które wchodzą w tej dzielnicy w życie po upływie lat 10 od dnia ogłoszenia i przepisu o ograniczeniu prawa do sporządzania projektów, zawartego w ustępie końcowym art. 364, który wchodzi w życie po upływie lat pięciu od daty ogłoszenia,

W nielicznych wypadkach, gdy w myśl art. 382—392 rozporządzenia do wydawania pozwoleń na budowę i do sprawowania nadzoru policyjno-budowlanego są powołane nie te władze, do których czynności te dotychczas należały, sprawy nie zakończone przed 5 czerwca r. b. powinny być odstąpione władzom, właściwym do ich załatwienia w myśl omawianego rozporządzenia. Nie wypływa stąd jednak konieczność ponownego przeprowadzenia dochodzenia komisyjnego, gdzie takie dochodzenie w myśl przepisów obowiązujących było i jest wymagane, a zostało dokonane zgodnie z dotychczasowemi przepisami.

W razie, gdy w myśl rozporządzenia z dnia 16 lutego 1928 r. zachodzi zmiana co do władzy odwoławczej, a władza, która była w myśl dotychczasowych przepisów powołana do rozpoznawania odwołań, odwołania w poszczególnej sprawie przed dniem 5 czerwca 1928 r. nie zdołała załatwić, wówczas powinna przekazać odwołanie władzy właściwej w myśl tego rozporządzenia, do załatwienia.

III. We wszystkich osiedlach, niezaliczonych w poczet miast, albo uzdrowisk, uznanych za posiadające charakter użyteczności publicznej, od dnia 5-go czerwca 1928 r. powinny być stosowane przepisy dla gmin wiejskich, zawarte w art. 264—319, rozporządzenia o prawie budowlanem, oraz te przepisy dotychczasowe, które zachowują nadal moc obowiązującą. O ile jednak pewne osiedla wiejskie posiadają charakter zabudowania raczej miejskiego, jak np. osady fabryczne, b. miasteczka, nie zaliczone obecnie w poczet miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego i t. p., na osiedla te w myśl art. 414 ust. 2 mogą być rozciągnięte przepisy dla miast w całości, lub w pewnych częściach. To też, o ile takie osiedla znajdują się na obszarze województwa, Urząd Wojewódzki wystąpi do Ministerstwa Robot Publicznych z wnioskami co do rozciągnięcia na te osiedla przepisów miejskich.

IV. Ze względu na odmienne warunki miejscowe, rozporządzenie o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli przewiduje wydanie dla poszczególnych miejscowości miejscowych przepisów policyjno-budowlanych (art. 408—416) O ile idzie o miasta o własnym statucie i wogóle o miasta wydzielone z powiatów, oraz o uzdrowiska, uznane za posiadająco charakter

użyteczności publicznej, przepisy takie powinny być wydane osobno dla każdego osiedla. O ile zaś idzie o inne osiedla, przepisy miejscowe mogą być wydane wspólnie dla kilku albo szeregu osiedli, a więc:

wspólnie dla wszystkich niewydzielonych z powiatów miast, znajdujących się w obrębie jednego powiatu, albo nawet jednego województwa, dla pewnych niewydzielonych z powiatów miast, znajdujących się w obrębie powiatu lub województwa, dla wszystkich osiedli wiejskich, znajdujących się w obrębie powiatu, lub województwa, wreszcie dla pewnych osiedli wiejskich, znajdujących się w obrębie powiatu, względnie województwa.

Nie wyklucza to naturalnie możliwości wydania osobnych przepisów miejscowych dla pewnego miasta, niewydzielonego z powiatu, a nawet dla osiedla wiejskiego, gdy zachodzi tego potrzeba, przepisów regulujących pewne sprawy im tylko właściwe.

Należy mieć na uwadze, że w drodze przepisów miejscowych mogą być regulowane tylko kwestje, wyszczególnione w art. 408—414, w sposób w tych artykułach podany, przepisy takie nie mogą być sprzeczne z postanowieniami rozporządzenia o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli, ani też z rozporządzeniami, które na jego podstawie zostaną wydane, wreszcie nie mogą regulować tych kwestyj, których uregulowanie ma nastąpić w drodze rozporządzeń władz administracyjnych.

Inicjatywa wydania przepisów miejscowych należy do organów samorządowych, wspomnianych w art. 415 rozporządzenia, względnie do komisyj uzdrowiskowych, o ile idzie o uzdrowiska, uznane za posiadające charakter użyteczności publicznej. W wypadkach jednak, gdyby organa te, pomimo zachodzącej potrzeby nie przystąpiły do opracowania przepisów miejscowych, państwowa władza nadzorcza opierając się na art. 416 rozporządzenia, zawezwie odnośne władze do opracowania takich przepisów, wyznaczając na ich opracowanie stosowny termin i w razie gdyby odnośny projekt przepisów nie został opracowany w tym terminie, wystąpi z wnioskiem o wydanie przepisów miejscowych na podstawie art. 416 przez Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Powyższe wskazówki podaje się przewodniczącym Wydziałów Powiatowych i burmistrzom miast — do wiadomości i właściwego zarządzenia.

Za Wojewodę: *Telatycki.*

10.

OKÓLNIK Nr 99

Wojewody Kieleckiego z dnia 28 września 1928 r. L. Ad. 10083 w sprawie zawierania przez poborowych związku małżeńskiego.

Wszystkim PP. Starostom Powiatowym województwa kieleckiego.

Niżej zamieszczony okólnik Nr 165 Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 13 września 1928 r. Nr Wojsk. 447-4-28 podaję do wiadomości i zastosowania się.

Za Wojewodę: *Kurnikowski.*

Zdarzają się wypadki, że władze administracji ogólnej, stosując dotychczas art. 83 ust. o powsz. obow. sł. wojsk. z dnia 22 maja 1924 r., przesyłają władzom wojskowym podania obowiązanych do służby wojskowej o zezwolenie na zawarcie małżeństwa

Wobec tego Min. Spr. Wewn. wyjaśnia, że po skreśleniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 stycznia 1928 r. w sprawie zmian i uzupełnień niektórych postanowień ustawy z dnia 23-go maja 1924 r. o powsz. obow. sł. wojsk. (Dz. Ust. R. P. Nr 4 28, poz. 26) art. 83 ustawy z dnia 23-go maja 1924 r., osoby podlegające powszechnemu obowiązkowi z wyjątkiem pełniących faktycznie czynną służbę wojskową mogą zawierać związki małżeńskie bez zezwolenia władz. Do kategorji tej należą również poborowi zakwalifikowani, jako zdolni do czynnej służby wojskowej do czasu ich wcielenia do szeregów.

Powyższe zechce Pan Wojewoda (P. Komisarz Rządu) wyjaśnić podległym władzom administracyjnym, przypominając, że art. 32 dawnej ustawy (art. 92 znowelizowanej — Dz. Ust. R. P. Nr 46/28, poz. 458) pozostał w mocy, t. zn., że zawarcie małżeństwa przed wstąpieniem do służby wojskowej lub w czasie jej trwania nie daje prawa do odroczenia powszechnego obowiązku wojskowego, ani jego skrócenia, ani też prawa do żadnych świadczeń ze Skarbu Państwa na rzecz rodziny z tytułu i w czasie trwania służby wojskowej.

Za Naczelnika Samodz. Wydz. Wojsk.
Lubodziecki, Radca Min.

11.

OKÓLNIK Nr 100

Wojewody Kieleckiego z dnia 3 października 1928 r. L. Pr. 5725 w sprawie piastowania przez Starostów godności przewodniczących Rad Szkolnych powiatowych.

Wszystkim PP. Starostom Powiatowym województwa kieleckiego.

Niżej podany okólnik Nr 170 Ministerstwa Spr.

Wewnętrznych z dnia 21 września 1928 r. Nr OP. 4335-I-R-28 podaję do wiadomości.

Wojewoda: w z. *Dr Kroebl*

Wobec tego, iż jedna z Rad Szkolnych powiatowych w jednem z województw centralnych wybrała na przewodniczącego miejscowego Starostę, wyjaśniam w porozumieniu z P. Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, że w myśl art. 36 obowiązujących na terenie województw centralnych „Przepisów tymczasowych o szkołach elementarnych w Królestwie Polskiem", zatwierdzonych ustawą z dnia 4 czerwca 1920 r. o tymczasowym ustroju władz szkolnych (Dz. Ust. R. P. Nr 50, poz. 304), przewodniczącym Rady Szkolnej powiatowej może być wybrany wyłącznie jeden z jej członków.

Starosta, nie będący członkiem Rady Szkolnej powiatowej, lecz mający jedynie prawo w myśl art. 30 (ustęp ostatni) — brać udział w posiedzeniach Rady, nie może być wybrany przewodniczącym tej Rady. Starosta może być obrany na przewodniczącego Rady Szkolnej tylko wówczas, gdy piastuje mandat członka tejże Rady (np. z wyboru przez Sejmik powiatowy).

Powyższe wyjaśnienie zechcą Panowie podać do wiadomości podwładnych Starostów.

Minister: *Sławoj-Składkowski.*

12.

Pismo okólne Wojewody Kieleckiego

z dnia 7 listopada 1928 r. L. Wt. 1190/7.

do Panów Starostów Powiatowych i Prezydentów miast wydzielonych w sprawie zwalczania pomoru i zarazy świń.

Ministerstwo Rolnictwa reskryptem Nr 6376 W/II z dnia 29 września r. b. na podstawie wykazów o przebiegu zaraźliwych chorób zwierzęcych wskazuje na coraz większe szerzenie się pomoru i zarazy świń.

Zarazy te opanowały wszystkie Województwa z wyjątkiem Województwa Stanisławowskiego i Tarnopolskiego. W Województwie Kieleckiem na zasadzie wykazu o przeb. zar. chorób zw. od 1 X do 15 X r. b. zarazy powyższe zostały stwierdzone w 12 powiatach, 45 gminach i 117 zagrodach. Przytem w powiatach: koneckim miechowskim, opatowskim i radomskim, mają one obecnie poważniejsze rozpowszechnienie jakkolwiek nie w tak poważnych rozmiarach, aby nie mogły być zlikwidowane w krótkim terminie przy starannem i właściwem stosowaniu środków zaradczych.

Pomimo stwierdzenia poważnej ilości ognisk zapowietrzonych można przypuszczać, że nie wszystkie ogniska pomoru i zarazy świń zostały ujawnione, na co wskazuje fakt stwierdzania tych chorób u świń dostarczanych na targi jak również dość częste wypadki stwierdzania zagranicą pomoru i zarazy świń importowanych z Polski.

Tego rodzaju niepomyślny stan odnośnie rozpowszechnienia wspomnianych chorób zaraźliwych grozi zniszczeniem krajowej hodowli świń, utratą z trudem zdobytych rynków zagranicznych i zanikiem eksportu świń, który odgrywa bardzo poważną rolę w naszym bilansie handlowym.

Według dotychczasowych spostrzeżeń za główną przyczynę szerzenia się pomoru i zarazy świń należy uznać nieprzepisowy handel i obrót trzodą, obrót mięsem z chorych sztuk, niewłaściwe postępowanie z padłemi świńmi, targowice nie należycie kontrolowane, zakażona podściółka, niedostateczna dezynfekcja chlewów, nieodpowiednie stosowanie szczepień przeciwróżycowych i t. p. oraz tajenie wypadków zarazy i pomoru, względnie zbyt późne zgłoszenie.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22/VIII 1927 r. (Dz. Ust. Nr 77 poz. 673) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, jak również Rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 9 I 1928 r. w sprawie wykonania powyższego rozporządzenia (Dz. Ust. Nr 19 poz. 167) przewiduje środki celem zapobiegania i zwalczania pomoru i zarazy świń.

Wspomniane rozporządzenia podają nie tylko wystarczające lecz bezwzględnie pewne środki do szybkiej likwidacji poszczególnych ognisk pomoru i zarazy świń, usunięcia wszystkich, wymienionych wyżej przyczyn, powodujących szerzenie się tych chorób i zapobieżenia tworzeniu się nowych ognisk z tem jednak zastrzeżeniem, że przepisy, podane w tych rozporządzeniach muszą być ściśle i właściwie przestrzegane.

Tymczasem przebieg akcji zwalczania pomoru i zarazy świń na terenie Województwa Kieleckiego utrwalił mnie w przekonaniu, że przepisy powołanych rozporządzeń nie wszędzie są ściśle i właściwie przestrzegane, nie wszędzie wydaje się właściwe zarządzenia w myśl § 356 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. a nadzór nad ścisłem i właściwem wykonaniem tych przepisów jest niedostateczny lub nawet formalny.

Te spostrzeżenia spowodowały wydanie przezemnie Rozporządzenia L. Wt. 1190/6 z dnia 6 października 1928 r. na ścisłe wykonanie którego z całym naciskiem nalegam.

Dodatkowo do tego rozporządzenia stosownie do reskryptu Min. Roln. Nr 6376 W/II, celem zastosowania akcji radykalnego stłumienia pomoru i zarazy świń w terminie możliwie najkrótszym w myśl § 357 rozp. Min. Roln. z dnia 9 I 1928 r. zarządzam i polecam:

1) przy stwierdzeniu pomoru lub zarazy należy zarządzić zamknięcie świń w zapowietrzonej zagrodzie z wzbronieniem wstępu do zapowietrzonego chlewu osobom obcym. Obsługa winna ograniczyć wstęp do zapowietrzonej zagrody (chlewu) jedynie dla dokonania najniezbędniejszych czynności jak karmienia, pojenia sztuk chorych i opieki nad niemi oraz przeprowadzać dezynfekcję obuwia i zakażonego ubrania po każdej bytności w zapowietrzonym chlewie, oile ubranie nie było zabezpieczone głębokim fartuchem lub odpowiednim płaszczem.

2) po stwierdzeniu pierwszego wypadku pomoru lub zarazy, ogłosić wieś, folwark, miasto lub część miasta jako miejscowość zapowietrzoną i stosownie do tego przeprowadzić w tej zapowietrzonej miejscowości:

a) rejestrację wszystkich świń,
b) badanie wszystkich świń w zależności od istotnej potrzeby, a wrazie pomyślnego przebiegu choroby co 14 dni.
c) zabronić wydawania świadectw pochodzenia i obrotu trzodą chlewną z wyjątkiem wypadków przewidzianych w rozporządzeniu mojem L. Wt. 1190 6 z dnia 6 X 1928 r. punkt 2-gi.

3) zwłoki padłych sztuk natychmiast usuwać z chlewów i zabezpieczać do dnia przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego przez zakopanie ich na nieznaczną głębokość w obrębie zapowietrzonej zagrody.

4) ściśle wykonywać przepisy, dotyczące nieszkodliwego usuwania zwłok padłych zwierząt, oczyszczania i odkażania zakażonych chlewów, przedmiotów oraz osób zgodnie z przepisami, zamieszczonemi w § 351 zał. 2 i 6 rozp. Min. Roln. z dnia 9 I 1928 r.

5) stosownie do § 9 rozp. Min. Roln. z dnia 22 VIII 1928 r. (Dz. Ust. Nr. 42 poz. 408) zarządzać będę na poszczególnych obszarach zapowietrzonych i zagrożonych badanie lekarskie przy załadowaniu na stacjach kolejowych świń, jak również badanie przy wyładowaniu świń, pochodzących z obszarów zapowietrzonych lub zagrożonych.

6) w celu szybszego zlikwidowania pomoru i zarazy świń zgodnie z upoważnieniem, podanem w powołanym reskrypcie Ministerstwa Rolnictwa, na mocy art. 72 Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 VIII 1927 r. (Dz. Ust. Nr 77 poz. 673) będzie stosowane na moje zarządzenie w zagrodach zapowietrzonych przymusowo zabijanie całego pogłowia świń, oile można będzie przewidywać, że przez stosowanie wybicia, zaraza w danej miejscowości będzie całkowicie stłumiona.

Wybicie zarażonych chlewni przy tych okolicznościach, po dokładnem zbadaniu miejscowych warunków, winno nastąpić jaknajrychlej.

Biorąc pod uwagę, że za padłe świnie wypłaca się zapomogi w takiej samej wysokości, jak za świnie chorę, zabite na zarządzenie władzy, ze względów ekonomicznych uznaję za uzasadnione stosowanie wybijania świń w zagrodach zapowietrzonych, w których znaczna część świń choruje.

W razie zarządzonego zabicia świń, od sztuk zabitych nie należy przesyłać części do zbadania w weterynaryjnych pracowniach rozpoznawczych, jeżeli pomór lub zaraza zostały już stwierdzone.

W razie potrzeby wybicia całego pogłowia świń w zapowietrzonych zagrodach, należy Panu Staroście niezwłocznie po stwierdzeniu przez pracownię rozpoznawczą pomoru lub zarazy wystąpić do mnie z wnioskiem (telefonogramem), uzasadniającym potrzebę wybicia. — Jednocześnie upoważniam Pana Starostę do zarządzenia w zakresie własnym zabicia w zapowietrzonej zagrodzie do 5-ciu świń dorosłych i osesków od tych świń, chorych i podejrzanych o zarazę.

7) Przy uboju świń chorych i podejrzanych o pomór lub zarazę należy jaknajściślej przestrzegać § 352 wspomnianego rozp. Min. Roln. Narządy i części chorobowo zmienione w każdym wypadku zniszczyć. Całą sztukę należy uznać za niezdatną do spożycia wówczas, gdy zostanie stwierdzonem wychudzenie lub znaczne zmiany w mięsie (mięśniach i tłuszczu) albo zmiany, wskazujące na ogólne zakażenie. Nader ważne i obowiązkowe jest, by przy zniszczeniu niezdatnych do spożycia sztuk i ich części postępowano jaknajściślej według obowiązujących przepisów (załącznik Nr 6 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r.). O ile mięso zostanie uznane za warunkowo zdatne, należy ściśle przestrzegać, aby mięso i tłuszcz zostały dopuszczane do spożycia dopiero po przetopieniu lub dostatecznem ugotowaniu w wodzie lub parze, względnie marynowaniu w ciągu 3-ch tygodni.

Zwracam uwagę, że w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzaczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. Ust. Nr 77 poz. 673) i rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9-go stycznia 1928 r. (Dz. Ust. Nr. 19 poz. 167), właściciel po zastosowaniu przez władze państwowe uboju z urzędu zasadniczo pozostaje nadal posiadaczem tych sztuk zabitych z urzędu i uznanych za zdatne do spożycia lub zużycia dla celów technicznych.

8) Stosownie do wymienionego w nagłówku reskryptu Ministerstwa Rolnictwa będę wydawał na wniosek Pana Starosty pozwolenia na dokonanie przez lekarzy weterynaryjnych szczepień w zagrodach zapowietrzonych oraz w zagrodach zagrożonych, o ile nie zostanie zarządzone zabicie zwierząt i o ile będzie uzasadnienie do wniosku o możliwości przerwania zarazy w drodze przeprowadzenia szczepień.

W każdym poszczególnym wypadku Pan Starosta winien przedłożyć w drodze przyspieszonej (ekspresem) Urzędowi Wojewódzkiemu odnośny wniosek z szczegółowem umotywowaniem potrzeby i celowości przeprowadzenia szczepień.

Surowicę przeciw pomorową wytwarzają: Wydz. Serolog. Państw. Instytutu Nauk Gosp. Wiejsk. w Puławach i Instytut Bakt. d ra Serkowskiego w Służewcu.

W ostatnim czasie Ministerstwo Rolnictwa zezwoliło Tow. „Serologja“ w Warszawie na sprowadzanie węgierskiej surowicy przeciwpomorowej.

Przy szczepieniach z urzędu należy stosować surowicę krajową, a w pierwszym rzędzie puławską.

Spodziewam się, że akcja przeprowadzona w myśl powyższych wskazówek pozwoli Panu Staroście na opanowanie i doprowadzenie do pomyślnej likwidacji pomoru i zarazy świń.

Zechce Pan Starosta osobiście zainteresować się, czy na terenie tamt. powiatu są należycie przestrzegane obowiązujące przepisy w sprawie tłumienia powyższych chorób i zapobiegania tym chorobom.

Podkreślam ponownie, że ze strony Starostwa jest konieczna kontrola nad tem, by zarządzone przepisy były jaknajściślej wykonywane.

W razie jakichkolwiek uchybień należy winnych pociągać do odpowiedzialności i o ważniejszych pod tym względem uchybieniach zawiadamiać Urząd Wojewódzki.

Jednocześnie zarządzam, aby kontrolę odnośnie należytego wykonywania obowiązujących przepisów przeprowadzał inspektor weterynaryjny lub jego zastępca.

Wojewoda: *Wł. Korsak.*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Komunikat
w sprawie podań składanych bezpośrednio do Min. Spr. Wojsk.

Do M. S. Wojsk. wpływa bezpośrednio od petentów znaczna ilość próśb, dotyczących odroczeń służby wojsk., przedwczesnego urlopowania, przesunięcia terminów wcielenia, zezwoleń na otrzymanie paszportów zagranicznych, zwolnień od powszechnego obowiązku sł. wojsk. z tytułu ubiegania się o obywatelstwo obce, zezwoleń na wstąpienie do Fr. Legji Cudzoziemskiej i t. d.

Prośby te w większości wypadków nie poparte żadnemi dokumentami nie mogą ze względów formalnych uzyskać rozstrzygnięcia w Ministerstwie Spraw Wojskowych i Ministerstwie Spraw Wewnętrznych zmuszone jest te prośby odsyłać do podległych sobie władz wojskowych względnie władz administracyjnych, celem dokładnego zbadania stanu rzeczy.

Procedura ta, w zależności od sprawy i oddalenia danego urzędu wojskowego lub cywilnego od Warszawy, trwa często kilka tygodni, co nie leży w interesie petenta i powoduje składanie przez niego nowych próśb a nawet interwencję osobistą związaną z bezcelowym zupełnie przyjazdem do Ministerstwa Spraw Wojskowych.

W związku z powyższem podaje się do wiadomości, że wszystkie prośby kierowane przez petentów bezpośrednio do Min. Spraw Wojsk. będą zwracane petentom bez rozpatrzenia z nadmienieniem, że prośbę do Min. spraw Wojsk. należy wnosić bezwzględnie za pośrednictwem właściwej Pow. Kom. Uzupełnień.

Obowiązkiem Pow. Kom. Uzup. będzie rozpatrzenie wniesionej prośby i o ile załatwienie jej będzie przekraczać kompetencje P. K. U. — skierowanie do władz przełożonych do decyzji.

Jednocześnie nadmienia się, że rozpatrywanie i badanie próśb dotyczących odroczeń sł. wojsk. (jedyni żywiciele, kierownicy odziedziczonych gospodarstw rolnych, uczniowie, studenci, duchowni, terminujący w rzemiośle) należy do wyłącznej kompetencji władz administr. I-ej instancji (starostwo).

OGŁOSZENIA
Okręgowych Urz. Górniczych o nadaniach górniczych.

Okr. Urząd Górniczy Częstochowski w Częstochowie stosownie do § 30 Instr. o zastosowaniu art. 454-540 Ust. Górn. (Zbiór praw ces. ros. tom VII, wyd. 1912 r.) niniejszem podaje do publicznej wiadomości, że na rzecz i imię Towarzystwa Akcyjnego Zakładów Hutniczych „Huta Bankowa“ w Dąbrowie Górniczej zostały zatwierdzone w dniu 25 września 1928 r. nadania górnicze p. n.:

1) „Liska“, o powierzchni 1119988 m. kw., do wydobywania rudy żelaznej na gruntach wsi Gnaszyn i Liska Dolna, w gm. Grabówka;

2) „Dżbów“, o powierzchni 1086282 m. kw., do wydobywania rudy żelaznej na gruntach wsi Dźbów, w gminie tejże nazwy;

3) „Sitowizna“, o powierzchni 1138021 m. kw., do wydobywania rudy żelaznej na gruntach wsi Gnaszyn, w gm. Grabówka i wsi Dźbów, w gminie tejże nazwy.

Nadanie „Liska“ graniczy: na północy z nadaniem górniczem „Paweł“, na wschodzie — z nadaniami górniczemi „Paweł“ i „Sitowizna“, na południu — z nadaniem „Dźbów“ i na zachodzie — z nadaniami górniczemi „Zofja“ i „Franciszek“.

Nadanie „Dźbów“ graniczy: na północy — z nadaniami „Zofja“, „Liska“ i „Sitowizna“, na wschodzie — z nadaniami „Skórki Nr 2“ i „Antonina“, na

południo-zachodzie z nadaniami „Skórki Nr 1“ i „Aleksander“, na zachodzie — z nadaniami „Aleksander“ i „Zofja“.

Nadanie „Sitowizna“ graniczy: na północy — z nadaniem „Paweł“, na wschodzie — z nadaniem „Barbara“, na południu — z nadaniami „Skórki Nr 2“ i „Dżbów“ i na zachodzie — z nadaniem „Liska“.

Wszystkie te nadania są położone w powiecie częstochowskim, w województwie kieleckiem.

Okręgowy Urząd Górniczy Dąbrowski w Dąbrowie Górniczej zgodnie z § 25 Instr. o zastosowaniu art. 454-540 Ust. Górn. (Zbiór praw ces. ros. tom VII, wyd. 1912 r.) ogłasza, że na zasadzie odkrycia rudy cynkowo-ołowianej, dokonanego w dniu 20 października 1927 r. przez Jana Szperlinga, działającego w imieniu i na rzecz Kazimierza Czapli, zamieszkałego w Katowicach przy ul. Warszawskiej Nr 31, na gruncie Andrzeja Pniaka, położonego we wsi Trzebyczka, gm. Łosień, pow. będzińskiego i sprawdzonego w dniu 24 października 1927 r. podejmują się starania przez Jana Szperlinga zamieszkałego w Będzinie przy ulicy Browarnej 6 o uzyskaniu nadania górniczego dla wydobywania rudy cynkowo-ołowianej pod nazwą „Trzebyczka 52“, ogólnej przestrzeni 730146 m. kw. położonej na gruntach włościan wsi Trzebyczka, pastwiska gromadzkie wsi Trzebyczka i lasy państwowe Nadleśnictwa Gołonóg, gm. Łosień, pow. będzińskiego, woj. kieleckiego.

Wyjednywana przestrzeń nadania ma granice: od północy z nadaniem „Wilhelmina“, od wschodu z nadaniem „Trzebyczka 8“, od zachodu z nadaniem „Elżbieta“, od południa z nadaniem „Trzebyczka 9“.

Na skutek tego w dniu 17-go grudnia 1928 roku o godz. 11 rano Okręgowy Urząd Górniczy Dąbrowski w biurze swoim w Dąbrowie Górniczej przy ul. Królowej Jadwigi Nr 18 będzie rozpatrywał wszelkie uwagi i protesty przeciwko nadaniu projektowanej przestrzeni, jakie będą złożone na wskazany termin.

Życzący sobie mogą w ciągu miesiąca od dnia niniejszego ogłoszenia rozpatrzeć plan i rejestr pomiarowy wymienionego nadania w wyżej wspomnianym biurze w godzinach urzędowych.

Okręgowy Urząd Górniczy Dąbrowski w Dąbrowie Górniczej zgodnie z § 25 Instr. o zastosowaniu art. 454-540 Ust. Górn. (Zbiór praw ces. ros. tom VII, wyd. 1912 r.) ogłasza, że na zasadzie odkrycia rudy cynkowej, dokonanego w dniu 31 grudnia 1927 r. przez Jana Szperlinga, działającego w imieniu i na rzecz Kazimierza Czapli, zamieszkałego w Katowicach przy ul. Warszawskiej Nr 31, na gruncie Stanisława Szafrugi we wsi Kuźnica Błędowska, miejscowość Dąbrowice, gm. Łosień, starostwo będzińskie i sprawdzonego w dniu 25 stycznia 1928 r. podejmują się starania przez Jana Szperlinga, zamieszkałego w Będzinie przy ul. Browarnej 6 o uzyskanie nadania górniczego dla wydobywania rudy cynkowej pod nazwą „Błędów 48“ ogólnej przestrzeni 1112627 m. kw., położonej na gruntach włościan wsi Kuźnica Błędowska. Zagórcze i Błędów, gm. Łosień, pow. będzińskiego, woj. kieleckiego.

Wyjednywana przestrzeń nadania ma granice: od północy z nadaniem Błędów 47, od wschodu z nadaniem Błędów 49, od zachodu z nadaniami Błędów 43 i Błędów 44, od południa z nadaniami Barbara, Katarzyna 253 i Błędów 45.

Na skutek tego w dniu 10-go grudnia 1928 roku o godz. 10-ej rano Okręgowy Urząd Górniczy Dąbrowski w biurze swoim w Dąbrowie Górniczej przy ul. Królowej Jadwigi Nr 18 będzie rozpatrywał wszelkie uwagi i protesty przeciwko nadaniu projektowanej przestrzeni, jakie będą złożone na wskazany termin.

Życzący sobie mogą w ciągu miesiąca od dnia niniejszego ogłoszenia rozpatrzeć plan i rejestr pomiarowy wymienionego nadania w wyżej wspomnianym biurze w godzinach urzędowych.

Okręgowy Urząd Górniczy Dąbrowski w Dąbrowie Górniczej zgodnie z § 25 Instr. o zastosowaniu art. 454-540 Ust. Górn. (Zbiór praw ces. ros. tom VII wyd. 1912 r.) ogłasza, że na zasadzie odkrycia rudy cynkowej, dokonanego w dniu 4 listopada 1927 r. przez Jana Szperlinga, działającego w imieniu i na rzecz Kazimierza Czapli, zamieszkałego w Katowicach przy ul. Warszawskiej Nr 31, na gruncie Jana Jędrusika, położonego we wsi Błędów, miejscowości Kleskacz, gm. Łosień, starostwa będzińskiego i sprawdzonego w dniu 2 grudnia 1927 r., podejmują się starania przez Jana Szperlinga, zamieszkałego w Będzinie przy ul. Browarnej 6 o uzyskanie nadania górniczego dla wydobywania rudy cynkowej pod nazwą „Błędów 47“ ogólnej przestrzeni 1095895 m. kw. położonej na gruntach włościan wsi Kuźnica Błędowska i wsi Błędów.

Wyjednywana przestrzeń nadania ma granice: od północy z nadaniami Błędów 42 i Błędów 46, od wschodu z nadaniami Marja i Jan, od zachodu z nadaniem Błędów 43, od południa z nadaniami Błędów 48 i Błędów 49.

Na skutek tego w dniu 10-go grudnia 1928 roku o godz. 10-ej rano Okręgowy Urząd Górniczy Dąbrowski w biurze swoim w Dąbrowie Górniczej przy ul. Królowej Jadwigi Nr 18 będzie rozpatrywał wszelkie uwagi i protesty przeciwko nadaniu projektowanej przestrzeni, jakie będą złożone na wskazany termin.

Życzący sobie mogą w ciągu miesiąca od dnia niniejszego ogłoszenia rozpatrzeć plan i rejestr pomia-

rowy wymienionego nadania w wyżej wspomnianym biurze w godzinach urzędowych.

Okręgowy Urząd Górniczy Dąbrowski w Dąbrowie Górniczej zgodnie z § 25 Instr. o zastosowaniu art. 454-540 Ust. Górn. (Zbiór praw ces. ros. tom VII, wyd. 1912 r.) ogłasza, że na zasadzie odkrycia rudy cynkowej dokonanego w dniu 9 listopada 1927 r. przez Jana Szperlinna, działającego w imieniu i na rzecz Kazimierza Czapli, zamieszkałego w Katowicach przy ul. Warszawskiej Nr 31, na gruncie Romana Dudy położonego we wsi Tucznababa, gm. Łosień, pow. będzińskiego i sprawdzonego w dniu 12 listopada 1927 r. podejmują się starania przez Jana Szperlinga zamieszkałego w Będzinie przy ul. Browarnej 6 o uzyskanie nadania górniczego dla wydobywania rudy cynkowej pod nazwą „Tucznababa 6", ogólnej przestrzeni 1068336 m. kw., położonej na gruntach włościan wsi Tucznababa i pastwiska włościan wsi Tucznababa, gm. Łosień, pow. będzińskiego, woj. kieleckiego.

Wyjednywana przestrzeń nadania ma granice: od północy z nadaniem Tucznababa 5, od wschodu z nadaniami Tucznababa 7 i Łęka 17, od zachodu z nadaniami Tucznababa 2 i Zofja 745, od południa z nadaniem Sara 157.

Na skutek tego w dniu 17-go grudnia 1928 roku o godz. 10½ rano Okręgowy Urząd Górniczy Dąbrowski w biurze swoim przy ul. Królowej Jadwigi Nr 18 będzie rozpatrywał wszelkie uwagi i protesty przeciwko nadaniu projektowanej przestrzeni, jakie będą złożone na wskazany termin.

Życzący sobie mogą w ciągu miesiąca od dnia niniejszego ogłoszenia rozpatrzeć plan i rejestr pomiarowy wymienionego nadania w wyżej wspomnianym biurze w godzinach urzędowych.

Okręgowy Urząd Górniczy Dąbrowski w Dąbrowie Górniczej zgodnie z § 25 Instr. o zastosowaniu art. 454-540 Ust. Górn. (Zbiór praw ces. ros. tom VII, wyd. 1912 r.) ogłasza, że na zasadzie odkrycia rudy żelaznej, dokonanego w dniu 1 lutego 1928 r. przez Jana Szperlinga, działającego w imieniu i na rzecz Kazimierza Czapli, zamieszkałego w Katowicach przy ul. Warszawskiej Nr 31, na gruncie Jana Kleszcza, położonego we wsi Trzebyczka, gm. Łosień, pow. będzińskiego i sprawdzonego w dniu 20 lutego 1928 r. podejmują się starania przez Jana Szperlinga, zamieszkałego w Będzinie przy ul. Browarnej 6 o uzyskaniu nadaniu górniczego dla wydobywania rudy żelaznej pod nazwą „Trzebyczka 8", ogólnej przestrzeni 1125743 m. kw. położonej na gruntach włościan wsi Trzebyczka i Łosień oraz lasów państwowych Nadleśnictwa Gołonóg, gm. Łosień, pow. będzińskiego, woj. kieleckiego.

Wyjednywana przestrzeń nadania ma granice: na północno-zachód z nadaniem Wilhelmina, na północ i północno-wschód z nadaniem Walery, na południe z nadaniami Helena, Izabela i Trzebyczka 9, na zachód z nadaniem Trzebyczka 52.

Na skutek tego w dniu 17-go grudnia 1928 roku o godz. 11 rano Okręgowy Urząd Górniczy Dąbrowski w biurze swoim przy ul. Królowej Jadwigi Nr 18 będzie rozpatrywał wszelkie uwagi i protesty przeciwko nadaniu projektowanej przestrzeni, jakie będą złożone na wskazany termin.

Życzący sobie mogą w ciągu miesiąca od dnia niniejszego ogłoszenia rozpatrzeć plan i rejestr pomiarowy wymienionego nadania w wyżej wspomnianym biurze w godzinach urzędowych.

Okręgowy Urząd Górniczy Dąbrowski w Dąbrowie Górniczej zgodnie z § 25 Instr. o zastosowaniu art. 454-540 Ust. Górn. (Zbiór praw ces. ros, tom VII, wyd. 1912 r.) ogłasza, że na zasadzie odkrycia rudy cynkowej, dokonanego w dniu 21-go listopada 1927 r. przez Jana Szperlinga, działającego w imieniu i na rzecz Kazimierza Czapli, zamieszkałego w Katowicach przy ul. Warszawskiej Nr 31, na gruncie Piotra Bagińskiego, położonego we wsi Łazy, gm. Łosień, starostwa będzińskiego i sprawdzonego w dniu 2-go grudnia 1927 roku, podejmują się starania przez Jana Szperlinga, zamieszkałego w Będzinie przy ulicy Browarnej 6 o uzyskaniu nadania górniczego dla wydobywania rudy cynkowej pod nazwą „Rudy 38", ogólnej przestrzeni 1105539 m. kw położonej na gruntach: rozparcelowanego majoratu Łazy, włościan wsi Łazy, majątku Kuźniczka Nowa, wsi Kuźniczka Nowa, osady górnicze włościan wsi Kuźnica Błędowska i włościan wsi Błędów, gm. Łosień, starostwa będzińskiego, woj. kieleckiego.

Wyjednywana przestrzeń nadania ma granice: od północy z nadaniami Zagórcze 37 i Błędów 43, od wschodu z nadaniami Błędów 43 i Błędów 44, od zachodu z nadaniami Rudy 34 i Rudy 40, od południa z nadaniem Rudy 39.

Na skutek tego w dniu 17-go grudnia 1928 roku o godz. 10 rano Okręgowy Urząd Górniczy Dąbrowski w biurze swoim w Dąbrowie Górniczej przy ul. Królowej Jadwigi Nr 18 będzie rozpatrywał wszelkie uwagi i protesty przeciwko nadaniu projektowanej przestrzeni, jakie będą złożone na wskazany termin.

Życzący sobie mogą w ciągu miesiąca od dnia niniejszego ogłoszenia rozpatrzeć plan i rejestr pomiarowy wymienionego nadania w wyżej wspomnianym biurze w godzinach urzędowych.

Okręgowy Urząd Górniczy Dąbrowski w Dąbrowie Górniczej zgodnie z § 25 Instr. o zastosowaniu art. 454-540 Ust. Górn. (Zbiór praw ces. ros. tom VII wyd. 1912 r.) ogłasza, że na zasadzie odkrycia rudy cynkowej dokonanego w dniu 7 listopada 1927 r. przez Jana Szperlinga działającego w imieniu i na rzecz Kazimierza Czapli, zamieszkałego w Katowicach przy ul. Warszawskiej Nr 31, na gruncie Feliksa Piekoszewskiego, położonego we wsi Kuźniczka Nowa, gm. Łosień, starostwa będzińskiego i sprawdzonego w dniu 12 listopada 1927 r. podejmują się starania przez Jana Szperlinga zamieszkałego w Będzinie przy ulicy Browarnej 6, o uzyskanie nadania górniczego dla wydobywania rudy cynkowej pod nazwą „Rudy 40", ogólnej przestrzeni 993268 mtr. kw., położonej na gruntach rozparcelowanego majoratu Łazy, włościan wsi Łazy, Kuźniczka Nowa osady górnicze, majątku Kuźniczka Nowa, włościan wsi Okradzionów, Kuźniczka Nowa, leśny ucząstek i włościan wsi Kuźniczka Nowa, gminy Łosień, starostwa będzińskiego, województwa kieleckiego.

Wyjednywana przestrzeń nadania ma granice: od północy z nadaniem Rudy 34, od wschodu z nadaniem Rudy 39 i Rudy 38, od południa-zachodu z nadaniem „Jan 239", od zachodu z nadaniem „Henryk 240", od południa z nadaniem Rudy 51.

Na skutek tego w dniu 10 grudnia 1928 r. o godz. 10-ej rano, Okręgowy Urząd Górniczy Dąbrowski w biurze swoim w Dąbrowie Górniczej przy ul. Królowej Jadwigi Nr 18, będzie rozpatrywał wszelkie uwagi i protesty przeciwko nadaniu projektowanej przestrzeni, jakie będą złożone na wskazany termin.

Życzący sobie mogą w ciągu miesiąca od dnia niniejszego ogłoszenia rozpatrzeć plan i rejestr pomiarowy wymienionego nadania w wyżej wspomnianym biurze w godzinach urzędowych.

Okręgowy Urząd Górniczy Dąbrowski w Dąbrowie Górniczej zgodnie z § 25 Instr. o zastosowanin art. 454-540 Ust. Górn. (Zbiór Praw ces. ros. tom VII, wyd. 1912 r.) ogłasza, że na zasadzie odkrycia rudy cynkowej dokonanego w dniu 2 stycznia 1928 r. przez Jana Szperlinga, działającego w imieniu i na rzecz Kazimierza Czapli, zamieszkałego w Katowicach przy ul. Warszawskiej Nr 31, na gruncie Marjanny Siodłak, położonego we wsi Kuźnica Błędowska, miejsc. Dąbrowice, gminy Łosień, powiatu będzińskiego i sprawdzonego w dniu 25 stycznia 1928 r. podejmują się starania przez Jana Szperlinga, zamieszkałego w Będzinie przy ulicy Browarnej 6, o uzyskaniu nadania górniczego dla wydobywania rudy cynkowej pod nazwą „Błędów 49", ogólnej przestrzeni 690.072 mtr. kw., położonej na gruntach włościan wsi Kuźnica Błędowska i wsi Błędów, gminy Łosień, powiatu będzińskiego, województwa kieleckiego.

Wyjednywana przestrzeń nadania n.a granice: od północy z nadaniem „Błędów 47", od wschodu z nadaniem „Jan", od zachodu z nadaniem „Błędów 48" i od południa z nadaniem „Katarzyna" 253.

Na skutek tego w dniu 10-go grudnia 1928 roku o godz. 11-ej rano, Okręgowy Urząd Górniczy Dąbrowski w biurze swoim w Dąbrowie Górniczej przy ul. Królowej Jadwigi Nr 18, będzie rozpatrywał wszelkie uwagi i protesty przeciwko nadaniu projektowanej przestrzeni, jakie będą złożone na wskazany termin.

Życzący sobie mogą w ciągu miesiąca od dnia niniejszego ogłoszenia rozpatrzeć plan i rejestr pomiarowy wymienionego nadania w wyżej wspomnianym biurze w godzinach urzędowych.

Okręgowy Urząd Górniczy Sosnowiecki na zasadzie art. 481 Ustawy Górniczej (Zb. pr. ces. ros. tom VII wyd. 1912 r.) ogłasza, że mieszkaniec miasta Królewskiej Huty Stanisław Wojtacha odkrył złoże rudy żelaznej w dniu 9 października 1928 roku na gruncie Teodora Drożdża we wsi Nowa Wieś, gm. Mierzęcice, pow. zawierciańskiego, zapomocą szybiku poszukiwawczego, znajdującego się w odległości 8 metr. na północ od drogi, stanowiącej granicę gruntów wsi Nowa Wieś i Twardowice, i w odległości 556,70 metr. na zachód od drogi Nowa Wieś-Twardowice.

Na skutek powyższego życzący sobie mogą w terminie miesięcznym od daty niniejszego ogłoszenia podać do Okręgowego Urzędu Górniczego Sosnowieckiego w Dąbrowie Górniczej, ul. Królowej Jadwigi Nr 35, piśmienne protesty i uwagi.

O dniu i miejscu rozpatrzenia tych protestów nastąpi ogłoszenie osobne.

Okręgowy Urząd Górniczy Dąbrowski w Dąbrowie Górniczej zgodnie z § 25 Instr. o zastosowaniu art. 454-540 Ust. Górn. (Zbiór praw ces. ros. tom VII wyd. 1912 r.) ogłasza, że na zasadzie odkrycia rudy cynkowej, dokonanego w dniu 7 grudnia 1927 r. przez Jana Szperlinga działającego w imieniu i na rzecz Kazimierza Czapli, zamieszkałego w Katowicach przy ul. Warszawskiej Nr 31, na gruncie Mieczysława Dobieckiego w majątku Kuźniczka Nowa, gm. Łosień, starostwa będzińskiego i sprawdzonego w dniu 19 grudnia 1927 r. podejmują się starania przez Jana Szperlinga zamieszkałego w Będzinie przy ulicy Browarnej 6, o uzyskanie nadania górniczego dla wydobywania rudy cynkowej pod nazwą „Błędów 44" ogólnej przestrzeni 1060.531 mtr. kw. położonej na gruntach włościan wsi Łazy, włościan wsi Kuźnica Błędowska i Spółki Koszykarskiej, majątku Ku-

źniczka Nowa i włościan wsi Błędów, gminy Łosień, powiatu będzińskiego, województwa kieleckiego,

Wyjednywana przestrzeń nadania ma granice: od północy z nadaniami Rudy 38 i Błędów 43, od wschodu z nadaniem Błędów 48, od zachodu z nadaniami Rudy 39 i Rudy 38, od południa z nadaniem Błędów 45.

Na skutek tego w dniu 10 grudnia 1928 r. o godz. 10-ej rano Okręgowy Urząd Górniczy Dąbrowski w biurze swoim w Dąbrowie Górniczej przy ulicy Królowej Jadwigi Nr 18, będzie rozpatrywał wszelkie uwagi i protesty przeciwko nadaniu projektowanej przestrzeni, jakie będą złożone na wskazany termin.

Życzący sobie mogą w ciągu miesiąca od dnia niniejszego ogłoszenia rozpatrzeć plan i rejestr pomiarowy wymienionego nadania w wyżej wspomnianym biurze w godzinach urzędowych.

Okręgowy Urząd Górniczy Dąbrowski w Dąbrowie Górniczej zgodnie z § 25 Instr. o zastosowaniu art. 454-540 Ust. Górn. (Zbiór praw ces. ros. tom VII wyd. 1912 r. ogłasza, że na zasadzie odkrycia rudy cynkowej dokonanego w dniu 5 listopada 1927 r. przez Jana Szperlinga, działającego w imieniu i na rzecz Kazimierza Czapla, zamieszkałego w Katowicach przy ui. Warszawskiej Nr 31, na gruncie Feliksa Piekoszewskiego, położonego we wsi Kuźniczka Nowa, gm. Łosień, pow. będzińskiego i sprawdzonego w dniu 12 listopada 1927 r. podejmują się starania przez Jana Szperlinga zamieszkałego w Będzinie przy ul. Browarnej 6, o uzyskanie nadania górniczego dla wydobywania rudy cynkowej pod nazwą „Rudy 51“ ogólnej przestrzeni 679,901 mtr. kw. położonej na gruntach włościan wsi Kuźniczka Nowa, gm. Łosień, pow. będzińskiego, oraz na gruntach włościan pustkowia Chwalibowskie i wsi Okradzionów, gm. Bolesław, pow. olkuskiego, wojew. kieleckiego.

Wyjednywana przestrzeń nadania ma granice: od północy z nadaniem „Rudy 40“, od wschodu z nadaniem „Rudy 39“, od zachodu z nadaniami „Jan 239“ i „Włodzimierz 92“, od południa z nadaniem „Karol 242“.

Na skutek tego w dniu 10 grudnia 1928 r. o godz. 12 ej rano, Okręgowy Urząd Górniczy Dąbrowski w biurze swoim w Dąbrowie Górniczej przy ul. Królowej Jadwigi Nr 18, będzie rozpatrywał wszelkie uwagi i protesty przeciwko nadaniu projektowanej przestrzeni, jakie będą złożone na wskazany termin.

Życzący sobie mogą w ciągu miesiąca od dnia niniejszego ogłoszenia rozpatrzeć plan i rejestr pomiarowy wymienionego nadania w wyżej wspomnianym biurze w godzinach urzędowych.

Okręgowy Urząd Górniczy Dąbrowski w Dąbrowie Górniczej zgodnie z § 25 Instr. o zastosowaniu art. 454-540 Ust. Górn. (Zbiór praw ces. ros. tom VII wyd. 1912 r.) ogłasza, że na zasadzie odkrycia rudy cynkowej dokonanego w dniu 3 listopada 1927 r. przez Jana Szperlinga, działającego w imieniu i na rzecz Kazimierza Czapli, zamieszkałego w Katowicach przy ul. Warszawskiej Nr 31, na gruncie Jana Jędrusika, położonego we wsi Błędów, miejscowość Zarudziszcze, gm. Łosień, starostwa będzińskiego i sprawdzonego w dniu 2-go grudnia 1927 r., podejmują się starania przez Jana Szperlinga, zamieszkałego w Będzinie przy ul. Browarnej 6, o uzyskanie nadania górniczego dla wydobywania rudy cynkowej pod nazwą „Zagórcze 37“, ogólnej przestrzeni 1130956 mtr. kw. położonej na gruntach włościan wsi Okradzinów, Łazy, Zagórcze, Błędów, Kuźnica Błędowska oraz rozparcelowanego majoratu Łazy, gm. Łosień, starostwa będzińskiego, województwa kieleckiego.

Wyjednywana przestrzeń nadania ma granice: od północy z nadaniami „Rudy 34“, „Niegowniczki 35“ i „Niegowniczki 36“, od wschodu z nadaniami „Błędów 41“ i „Błędów 43“, od zachodu z nadaniem „Rudy 34“, od południa z nadaniami „Rudy 38“ i „Błędów 43“.

Na skutek tego w dniu 17 grudnia 1928 r. o godz. 10-ej rano, Okręgowy Urząd Górniczy Dąbrowski w biurze swoim w Dąbrowie Górniczej przy ul. Królowej Jadwigi Nr 18, będzie rozpatrywał wszelkie uwagi i protesty przeciwko nadaniu projektowanej przestrzeni, jakie będą złożone na wskazany termin.

Życzący sobie mogą w ciągu miesiąca od dnia niniejszego ogłoszenia rozpatrzeć plan i rejestr pomiarowy wymienionego nadania w wyżej wspomnianym biurze w godzinach urzędowych.

Okręgowy Urząd Górniczy Dąbrowski w Dąbrowie Górniczej zgodnie z § 25 Instr. o zastosowaniu art. 454-540 Ust. Górn. (Zbiór praw ces. ros. tom VII wyd. 1912 r.) ogłasza, że na zasadzie odkrycia rudy cynkowo-ołowianej dokonanego w dniu 18 października 1927 r. przez Jana Szperlinga, działającego w imieniu i na rzecz Kazimierza Czapli, zamieszkałego w Katowicach przy ulicy Warszawskiej Nr 31, na gruncie Jana Kuziora, położonego we wsi Trzebyczka, miejsc. Kąty, gm. Łosień, pow. będzińskiego i sprawdzonego w dniu 24 października 1927 r. podejmują się starania przez Jana Szperlinga, zamieszkałego w Będzinie przy ul. Browarnej 6, o uzyskanie nadania górniczego dla wydobywania rudy cynkowo-ołowianej pod nazwą „Trzebyczka 9“ ogólnej przestrzeni 848402 mtr. kw., położonej na gruntach włościan wsi: Trzebyczka, Łosień i Tucznababa, oraz na gruntach folwarku włościan wsi Trzebyczka, gm. Łosień, pow. będzińskiego, wojew. kieleckiego.

Wyjednywana przestrzeń nadania ma granice: od północy z nadaniami „Trzebyczka 52“ i „Trzebyczka 8“,

od wschodu z nadaniem „Helena", od zachodu z nadaniami „Elżbieta“ i „Tucznababa 201 P“, od południa z nadaniem „Trzebyczka 10“.

Na skutek tego w dniu 17 grudnia 1928 r. o godz. 12-ej rano, Okręgowy Urząd Górniczy Dąbrowski w biurze swoim w Dąbrowie Górniczej przy ul. Królowej Jadwigi Nr 18, będzie rozpatrywał wszelkie uwagi i protesty przeciwko nadaniu projektowanej przestrzeni, jakie będą złożone na wskazany termin.

Życzący sobie mogą w ciągu miesiąca od dnia niniejszego ogłoszenia rozpatrzeć plan i rejestr pomiarowy wymienionego nadania w wyżej wspomnianym biurze w godzinach urzędowych.

Okręgowy Urząd Górniczy Dąbrowski w Dąbrowie Górniczej zgodnie z § 25 Instr. o zastosowaniu art. 454-540 Ust. Górn. (Zbiór praw ces. ros. tom VII, wyd. 1912 r.) ogłasza, że na zasadzie odkrycia rudy cynkowej, dokonanego w dniu 8 listopada 1927 r. przez Jana Szperlinga, działającego w imieniu i na rzecz Kazimierza Czapli, zamieszkałego w Katowicach przy ul. Warszawskiej Nr 31, na gruncie Adolfa Rydzewskiego' położonego we wsi Okradzionów, gm. Łosień, pow. będzińskiego i sprawdzonego w dniu 12 listopada 1927 r., podejmują się starania przez Jana Szperlinga, zamieszkałego w Będzinie przy ul. Browarnej 6 o uzyskanie nadania górniczego dla wydobywania rudy cynkowej pod nazwą „Rudy 34“, ogólnej przestrzeni 1062344 m. kw. położonej na gruntach włościan wsi Okradzionów, Zagórcze oraz rozparcelowanego majoratu Łazy, pastwiska włościan wsi Łazy i lasy państwowe Nadleśnictwa Gołonóg, gm. Łosień, starostwa będzińskiego, województwa kieleckiego.

Wyjednywana przestrzeń nadania górniczego ma granice: od północy z nadaniem Zagórcze 32, od wschodu z nadaniami Niegowoniczki 35, Zagórcze 37 i Rudy 38, od zachodu z nadaniami Zagórcze 32, Rudy 33 i Rudy 29, od południa z nadaniami Henryk 240 i Rusy 40.

Na skutek tego w dniu 17-go grudnia 1928 roku o godz. 10 1/2 rano Okręgowy Urząd Górniczy Dąbrowski w biurze swoim przy ul. Królowej Jadwigi Nr 18, będzie rozpatrywał wszelkie uwagi i protesty przeciwko nadaniu projektowanej przestrzeni, jakie będą złożone na wskazany termin.

Życzący sobie mogą w ciągu miesiąca od dnia niniejszego ogłoszenia rozpatrzeć plan i rejestr pomiarowy wymienionego nadania w wyżej wspomnianym biurze w godzinach urzędowych.

Okręgowy Urząd Górniczy Dąbrowski w Dąbrowie Górniczej zgodnie z § 25 Instr. o zastosowaniu art. 454-540 Ust. Górn. (Zbiór praw ces. ros. tom VII, wyd. 1912 r.) ogłasza, że na zasadzie odkrycia rudy cynkowej, dokonanego w dniu 2 stycznia 1928 r. przez Jana Szperlinga, działającego w imieniu i na rzecz Kazimierza Czapii, zamieszkałego w Katowicach przy ul. Warszawskiej Nr 31, na gruncie Piotra Kocura, położonego we wsi Łazy, miejscowość Strumień, gm. Łosień, pow. będzińskiego i sprawdzonego w dniu 25-go stycznia 1928 roku, podejmują się starania przez Jana Szperlinga, zamieszkałego w Będzinie przy ul. Browarnej Nr 6 o uzyskanie nadania górniczego dla wydobywania rudy cynkowej, pod nazwą „Błędów 43“, ogólnej przestrzeni 1059378 m. kw., położonej na gruntach włościan wsi Łazy, Błędów i Kuźnica Błędowska, gm. Łosień, pow. będzińskiego, woj. kieleckiego.

Wyjednywana przestrzeń nadania ma granice: od północy z nadaniami Zagórcze 37, Błędów 41, Błędów 42, od wschodu z nadaniami Błędów 47 i Błędów 48, od zachodu z nadaniami Zagórcze 37 i Rudy 38, od południa z nadaniami Błędów 44 i Rudy 38.

Na skutek tego w dniu 10-go grudnia 1928 roku o godz. 11 rano Okręgowy Urząd Górniczy Dąbrowski w biurze swoim w Dąbrowie Górniczej przy ul. Królowej Jadwigi Nr 18, będzie rozpatrywał wszelkie uwagi i protesty przeciwko nadaniu projektowanej przestrzeni, jakie będą złożone na wskazany termin.

Życzący sobie mogą w ciągu miesiąca od dnia niniejszego ogłoszenia rozpatrzeć plan i rejestr pomiarowy wymienionego nadania w wyżej wspomnianym biurze w godzinach urzędowych.

Okręgowy Urząd Górniczy Sosnowiecki w Dąbrowie Górn. na zasadzie art. 481 Ust. Górn. (Zbiór praw ces. ros. tom VII, wyd. 1912 r.) ogłasza, że mieszkańcy wsi Nowa Wieś, gm. Mierzęcice, Stanisław Czapla, Franciszek Pańta, Stanisław Jochymczyk, Stanisław Gawron i Romuald Musiał odkryli wspólnie złoże rudy żelaznej w dniu 5 października 1928 r. na gruncie Stanisława Czapli we wsi Nowa Wieś, gminy Mierzęcice, pow. zawierciańskiego, zapomocą szybiku poszukiwawczego, znajdującego się w odległości 746,70 m. na zachód od drogi Nowa Wieś — Twardowice i w odległości 217,50 m. na północ od drogi polnej, idącej po granicy gruntów wsi Nowa Wieś i Twardowice.

Na skutek powyższego życzący sobie mogą w terminie miesięcznzm od daty niniejszego ogłoszenia podać do Okręgowego Urzędu Górniezego Sosnowieckiego w Dąbrowie Górniczej, ul. Królowej Jadwigi Nr 35, piśmienne protesty i uwagi.

O dniu i miejscu rozpatrzenia tych protestów nastąpi ogłoszenie osobne.

Ogłoszenie Powiatowej Kasy Chorych w Pińczowie
z dnia 17 X 1928 r. L. 1842|28
w sprawie odroczenia wyborów.

Stosownie do reskryptu Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie z dnia 15 października 1928 roku L. dz. 13412 opartego na art. 100 ustawy z dn. 19-go maja 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 272) odracza się niniejszem rozpisane na dzień 10 listopada b. r. wybory do władz Powiatowej Kasy Chorych w Pińczowie, aż do dalszego zarządzenia O. U. U.

Kuratorjum Fundacji Hr. Lanckorońskiego w Sandomierzu ogłasza konkurs na wydanie sumy posagowej w wysokości 6975 zł.

Stosownie do § 3 lit. C Statutu Fundacji o posag mogą ubiegać się zamąż idące panny, pochodzenia szlacheckiego, choćby niewylegitymowanego, religji rzymsko-katolickiej, znajdujące się w stanie zupełnego ubóstwa, urodzone w b. gubernji sandomierskiej, a w braku takich kandydatek także z innych części Polski.

Podania należy wnosić do dnia 1 stycznia 1929 r. pod adresem Kuratorjum Fundacji Hr. Lanckorońskiego w Sandomierzu, ul. Mickiewicza Nr 2, dołączając: metrykę urodzenia, świadectwo ubóstwa, świadectwo moralności, dowod szlacheckiego pochodzenia.

Przy równych kwalifikacjach kandydatek — decyduje losowanie.

Posag przyznany wypłacony zostanie obdarzonej po wyjściu zamąż, a do czasu wypłaty ulokowany będzie na jej korzyść.

Podania nieuwzględnione zostaną zwrócone.

OGŁOSZENIA RÓŻNEJ TREŚCI.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 92/27, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Urzędu z dnia 31 sierpnia 1928 r., na zasadzie punktu *c*, art. 10 Ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. Ziemsk., oraz art. 17 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scal. gruntów (Dz. Ust. Nr 92/27, poz. 833) postanowiono:

ustalić obszar scalenia gruntów kol. **Gulinek,** gm. Zakrzów, pow. radomskiego, na 282.46 ha, obejmujących grunty hipoteczne kol. Gulinek przestrzeni 258.08 ha i takież grunty kol. Łoniec — 24.38 ha.

Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 19 października 1928 r.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 92/27, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Urzędu z dnia 31 sierpnia 1928 r., na zasadzie punktu *c*, art. 10 Ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. Ziem., oraz art. 17 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scal. grunt. (Dz. Ust. Nr 92/27, poz. 833) postanowiono:

ustalić obszar scalenia gruntów wsi **Łany,** gminy Wodzisław, pow. jędrzejowskiego, na 162.48 ha, obejmujących: 147.80 ha gruntów ukazowych wsi Łany i 14.68 ha gruntów zaserwitutowych tejże wsi.

Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 11 października 1928 r.

Gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe.

Podaje się do wiadomości, że na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 grudnia 1924 roku o organizacji i ustalaniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. Ust. R. P. Nr 118, poz. 1069 z 1924 r.) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 marca 1925 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu o statucie normalnym gminnychpo kas życzkowo-oszczędnościowych (Dz. Ust. R. P. Nr 35, poz. 239 z 1925 r), zostały zorganizowane gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe z prawem zaciągania zobowiązań do 20-krotnej wysokości kapitałów zakładowego i zasobowego kasy:

w Suchedniowie, powiatu kieleckiego, z kapitałem zakładowym 5000 zł.;

w Białobrzegach, pow. opoczyńskiego, z kapitałem zakładowym 2000 zł.;

w Oleśnicy, pow. stopnickiego, z kapitałem zakładowym 2000 zł.;

w Wawrzeńczycach, pow. miechowskiego, z kapitałem zakładowym 2000 zł.

Zatwierdzenie taryfy samochodowej i rozkładu jazdy.

Dyrekcja Robót Publicznych w Kielcach zatwierdziła niżej podane taryfy cen za przewóz osób i bagażu, tudzież rozkład jazdy samochodowej następującym osobom:

Kazimierzowi Mazowieckiemu w Lipsku — jednym autobusem na linji: Solec—Lipsko—Ciepielów—Zwoleń—Radom (66 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . . gr. 8
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0·3

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd	z Solca	o godz.	7·00	do	Lipska,
„	z Lipska	„	7·30	„	Ciepielowa,
„	z Ciepielowa	„	8·00	„	Radomia,

odjazd z Radomia o godz. 16·00 do Ciepielowa,
" z Ciepielowa " 17·30 " Lipska,
" " Lipska " 18·00 " Solca.

Reginie Lewkowiczowej w Igołomji — jednym autobusem na linji: Brzesko Nowe — Wawrzeńczyce — Igołomja — Cło — Czyżyny — Kraków (30 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 15
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . " 0·3

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Brzeska Nowego o g. 6·00 do Wawrzeńczyc,
" z Wawrzeńczyc o godz. 6·10 " Igołomji,
" z Igołomji " 6·25 " Cła,
" z Cła " 6·40 " Wyciąża,
" z Wyciąża " 6·50 " Mogiły,
" z Mogiły " 7·10 " Czyżyc,
" z Czyżyc " 7·20 " Krakowa
" z Krakowa " 17·00 " Czyżyc
" z Czyżyc " 17·10 " Mogiły,
" z Mogiły " 17·20 " Wyciąża
" z Wyciąża " 17·40 " Cła
" z Cła " 17·50 " Igołomji
" z Igołomji " 18·05 " Wawrzeńczyc
" z Wawrzeńczyc " 18·20 " Brzeska N.

Wacławowi Banaszczykowi w Radomiu, ul. Słowackiego 101 — jednym autobusem na linji: Radom — Szydłowiec — Kielce (77 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 10
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . " 0·3

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Radomia o godz. 7 do Szydłowca
" z Szydłowca " 8 " Kielc,
" z Kielc " 14 " Szydłowca,
" z Szydłowca " 16 " Radomia.

Janowi Chojnackiemu i Szlamie Katzowi w Radomiu, ul. Żabia — jednym autobusem na linji: Radom — Kozienice — Głowaczów (54 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 10
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . " 0·2

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Radomia o godz. 16 do Kozienic,
" z Kozienic " 8 " Radomia,
w niedziele i środy odjazd o godz. 18 do Głowaczewa
w poniedziałki i czwartki odjazd o godz. 6 do Kozienic.

Urząd Wojewódzki w Kielcach
(Dyrekcja Robót Publicznych)
Nr VI-528.

Kielce, d. 17 XI 1928 r.

Przedmiot: *Wyznaczenie dochodzenia Komisyjnego na wydanie pozwolenia policyjno-technicznego na budowę linji przesyłowej 6 K. V. Klepaczka-Kamienica Polska.*

Na podstawie wydanego przez Ministerstwo Robót Publicznych uprawnienia rządowego Nr 3 wniosła Spółka Akcyjna „Sieci Elektryczne" z siedzibą w Sosnowcu do Urzędu Wojewódzkiego podanie z dnia 24 października 1928 roku o udzielenie pozwolenia policyjno-technicznego na budowę napowietrznej linji przesyłowej o napięciu 6 K. V. na szlaku Klepaczka-Kamienica Polska.

Opis i plany projektowanej linji wraz z odnośnemi urządzeniami elektrycznemi są wyłożone do publicznego przejrzenia interesowanych w Starostwie w Częstochowie w godzinach urzędowych **do dnia 3 stycznia 1929 roku włącznie.**

Celem zbadania policyjno-technicznej dopuszczalności budowy tych urządzeń według przedstawionego projektu Urząd Wojewódzki wyznacza dochodzenie na dzień 4 stycznia 1929 roku.

Komisja rozpocznie swe czynności o godzinie 10 i pół rano w lokalu Starostwa w Częstochowie.

Wszelkie zarzuty przeciw budowie powyższych urządzeń na wzmiankowanej trasie można wnosić w dniu dochodzenia do protokułu lub pisemnie do Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach do dnia 1 stycznia 1929 roku włącznie. Zarzuty wniesione po zamknięciu postępowania przy dochodzeniu komisyjnem nie będą rozpatrywane i żądane pozwolenie zostanie wydane bez względu na ewentualne później wniesione zarzuty interesowanych.

Wojewoda: w z. *Dr Kroebl.*

Wydział hipoteczny pow. Stopnickiego, z siedzibą w Chmielniku, obwieszcza, iż na dzień 5 marca 1929 roku wyznaczony został termin pierwiastkowej regulacji hipoteki dla:

1) Osady włościańskiej we wsi Wolica, gm. Szydłów, pow. Stopnickim, zapisanej w tabeli likw. pod Nr 3, powierzchni 10 morg. z prawami na serwituty i budynkami nabytej przez Franciszka Fita od Szczepana Kuli;

2) osady włościan. we wsi Piestrzec, gm. Wójcza, pow. stopnickim, zapisanej w tab. likw. pod Nr 61/52 powierzchni 7 morg. 196 pręt. z budynkami, należącej do Marjanny z Fortunów Skowron;

3) nieruchomości w mieście Chmielniku, pow. Stopnickim, stanowiących własność Gminy Miejskiej miasta Chmielnika, mianowicie:

a) Plac przy ul. Browarnej, powierzchni 1 ha 557 met. kw., na którym znajduje się rzeźnia miejska i park,

b) łąka przy szosie z Chmielnika do Buska, powierzchni 2 ha 8474 met. kw.,

c) plac przy ul. Szydłowskiej zwany „Targowisko“ powierzchni 1 ha 3728 met. kw.,

d) plac zwany „Rynek-Duży“ i „Rynek-Mały“ powierzchni 1 ha 2487 metr. kw.,

e) plac przy ul. Browarnej, powierzchni 5869 metr. kw.,

f) działka gruntu „Kamieniołomy“, powierzchni 1 ha 888 metr. kw.,

g) plac przy ul. Bednarskiej i Furmańskiej, na którym została wybudowana elektrownia miejska.

W oznaczonym terminie osoby interesowane winny zgłosić swoje prawa w kancelarji tegoż wydziału, pod skutkami prekluzji.

Dyrekcja Lasów Państwowych w Radomiu ogłasza, że **dnia 4 grudnia 1928 r.** o godz. 12-ej w południe w lokalu Dyrekcji Lasów Państwowych w Radomiu, przy ul. Lubelskiej Nr 53 odbędzie się konkurs ofertowy na wydzierżawienie sześciu następujących kamieniołomów położonych w nadleśnictwie Samsonów: 1) Tumlin, 2) Wykień, 3) Ciosowa, 4) So-snowica, 5) „Góra Chełm“, 6) Czarny Marmur.

Oferty w zapieczętowanych kopertach z napisem: „Oferta do konkursu na kamieniołomy w dniu 4 grudnia 1928 r.“

Składać należy w kancelarji D. L. P. do godz. 12-ej w dniu 4 XII r. b. Do każdej oferty dołączyć należy wadjum w kwocie 250 zł. która to suma w wypadku utrzymania się oferenta na konkursie będzie zaliczona na poczet kaucji przy zawarciu umowy w przeciwnym razie zostanie zwrócona pod wskazanym adresem.

W każdej ofercie winna być podana cena za 1 m³. kamienia każdego gatunku oddzielnie dla każdego objektu oraz wskazana ilość metrów jaką zobowiązuje się oferent rocznie wyeksploatować. Nadto zaznaczyć należy, że warunki konkursu, przedmiot przetargu i warunki przyszłej umowy jaką obowiązany będzie przyszły dzierżawca zawrzeć w 14 dniowym terminie od dnia konkursu są oferentowi dokładnie znane.

Dyrekcja zastrzega sobie prawo wyłączenia z konkursu poszczególnych objektów, poczynienia wszelkich zmian oraz prawo i wynik konkursu częściowo lub całkowicie odrzucić.

Bliższe warunki z podaniem ceny wywoławczej są do przejrzenia w Dyrekcji Lasów Państwowych w Radomiu i Nadleśnictwie Samsonów.

Ogłoszenia o zagubieniu dokumentów.

Skradziony dowód osobisty Nr 511493, wydany na mię *Mordki Cymbalisty* przez Starostwo w Radomiu, unieważnia się. (3—2)

Julja Matwinowa ze Słaboszowa, pow. miechowskiego, zgubiła dowód osobisty, wydany przez Starostwo w Będzinie, który unieważnia się. (3—2)

Klara Stajnówna, nauczycielka szkoły powszechnej w Zagini, pow. będzińskiego, zgubiła legitymację służbową Nr 999, wydaną przez Kuratorjum szkolne okręgu krakowskiego. (3—2)

Jan Kurbiel, syn Błażeja, z Iwanowic, pow. miechowskiego, zgubił dowód osobisty, wydany przez Starostwo w Miechowie, który unieważnia się. (3—2)

Zofja Zydkowa unieważnia skradziony jej dowód osobisty, wydany przez Starostwo w Miechowie, (3—2)

Zgubiono pięć blankietów dowodów tożsamości koni Nr Nr 171375, 174601, 174651, 174901 i 174751, które unieważnia się. Posiadacze świadectw tożsamości koni z powyższą numeracją obowiązani są takowe złożyć na najbliższym posterunku Pol. Państw. (3—2)

Zginęła pieczęć urzędowa z napisem: *Sołtys wsi Kołowacze, gm. Darewo*“, którą unieważnia się. (3—2)

Sołtys wsi Waszkowce, gm. Darewo, zgubił pieczęć urzędową o wymiarze 2½ × 1½ cm. z napisem pośrodku: „Gmina Darewska — sołtys wsi Waszkowice“. W miejsce zagubionej pieczęci zostanie sporządzona nowa o wymiarach 4 × 2 cm. z napisem pośrodku: „Sołtys wsi Waszkowce, gm. Darewskiej“. (3—2)

Kucykowski Jakób z Wojkowic Komornych, pow. będzińskiego, ogłasza o zagubieniu książeczki rejestracyjnej, samochodu osobowego, wydanej przez Dyrekcję Robót Publ. w Kielcach dn. 14 VII 1928 r. za Nr 71073.

Jan Latała z Brzeska Nowego, pow. miechowskiego, unieważnia skradzione mu dowody tożsamości koni serja B. Nr 107970 i Nr 107971, wydane dnia 14 V 1928 r.

Zgubiono legitymację nauczycielską Nr 19127, wydaną przez Kuratorjum Szkolne okręgu warszawskiego na imię *Bronisławy Lasockiej*, nauczycielki pow. włoszczowskiego. (3—2)

Zgubiono kartę rejestracyjną samochodu półciężarowego, marki „Dodge“, KL. 1903, wydaną przez Dyrekcję Robót Publicznych w Kielcach na imię *Powiatowej Kasy Chorych w Sosnowcu.*

Adres Redakcji i Administracji: Urząd Wojewódzki w Kielcach, Zamek. Telefon Nr 176.

Przedpłata za rok 1928 — 16 złotych. — Numer pojedynczy 1 złoty. — Cena ogłoszeń: o zarejestrowanin stowarzyszenia lnb związkn 5 złotych, za wiersz szpaltowy 50 groszy, drobne ogłoszenia 10 groszy za wyraz, najmniejsze ogłoszenie 1 złoty.

Wszelkie opłaty za prenumeratę. ogłoszenia i t. p. należy wpłacać do właściwych Kas Skarbowych na terenie wojew. kieleckiego z zaliczeniem na budżet dochodowy Min. Spraw Wewn. dział II § 7 i oryginalne kwity kasowe nadsyłać do Administracji „Kieleckiego Dziennika Wojewódzkiego“.

Urzędy gminne i powiatowe zechcą odbierać „Kielecki Dzien. Wojew.“ w Starostwach i tamże składać kwity kasowe na prenumeratę.

Odbito w drukarni „Jedność“ w Kielcach — 271.